

Οικουμενικός Πατριάρχης: “Η Μεγάλη Εκκλησία είναι και παραμένει Μεγάλη πάντοτε εν τη ταπεινώσει της” - Νέο μέλος στον κλήρο της Πατριαρχικής Αυλής

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Να μην λησμονεί ποτέ ότι η Μεγάλη Εκκλησία είναι και παραμένει Μεγάλη πάντοτε εν τη ταπεινώσει της, τόνισε ο Οικουμενικός Πατριάρχης από το Πέρας προς το νέο Διάκονο της Πατριαρχικής Αυλής τον οποίο χειροτόνησε χθες, προτρέποντάς τον να μείνει πάντοτε γνήσιος και αυθεντικός, μακράν υποκρισίας και ψευδοευσεβισμού.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, με την ευκαιρία της εορτής των **Εισοδίων** της Υπεραγίας Θεοτόκου, την Τρίτη, 21 Νοεμβρίου 2023,

προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας στον πανηγυρίζοντα Ι. Καθεδρικό Ναό του, στη **μεγαλώνυμο Κοινότητα Σταυροδρομίου**.

Συλλειτουργήσαν και παρέστησαν

Με τον Παναγιώτατο συλλειτουργήσαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Γέρων Χαλκηδόνος **κ. Εμμανουήλ**, Γέρων Πριγκηποννήσων **κ. Δημήτριος**, Μυριοφύτου και Περιστάσεως **κ. Ειρηναίος**, Ικονίου **κ. Θεόληπτος**, Φωκίδος **κ. Θεόκτιστος**, Σηλυβρίας **κ. Μάξιμος**, Σαράντα Εκκλησιών **κ. Ανδρέας** και Πολυανής και Κιλκισίου **κ. Βαρθολομαίος**.

Τον θείο λόγο κήρυξε ο Πανοσιολ. **Αρχιμανδρίτης κ. Ναθαναήλ**, **Ηγούμενος της Ι. Μονής Ιβήρων Αγίου Όρους**.

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι οι Σεβ. Μητροπολίτες Μύρων **κ. Χρυσόστομος** και Καλλιουπόλεως και Μαδύτου **κ. Στέφανος**, οι Θεοφιλ. Επίσκοποι Τράλλεων **κ. Βενιαμίν**, Κλαυδιουπόλεως **κ. Ιάκωβος** και Ξανθουπόλεως **κ. Παΐσιος**, κληρικοί, Μοναχοί και Μοναχές, Άρχοντες Οφφικιάλιοι του Οικουμενικού Θρόνου, ο Εξοχ. Πρέσβης **κ. Κωνσταντίνος Κούτρας**, Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στην Πόλη, οι Ελλογιμ. κύριοι **Χρήστος Καραγιάννης**, Αντιπρύτανης του Πανεπιστημίου Αθηνών, και **Εμμανουήλ Καραγεωργούδης**, νέος Κοσμήτορας της Θεολογικής Σχολής του ιδίου Πανεπιστημίου, Καθηγητές και μαθητές του **Ζωγραφείου Λυκείου** υπό τον Διευθυντή του Εντιμολ. κ. Ιωάννη Δεμιρτζόγλου, καθώς και όμιλος παλαιών αποφοίτων του ιστορικού αυτού εκπαιδευτικού Ιδρύματος της Ομογενείας, και πλήθος πιστών από την Πόλη και προσκυνητών από το εξωτερικό.

Κατά τη διάρκεια της Θ. Λειτουργίας, ο Οικουμενικός Πατριάρχης **χειροτόνησε στον βαθμό του Διακόνου τον υποδιάκονο κ. Γεώργιο Δοξαστάκη**, από την Κρήτη, στον οποίο έδωσε το **όνομα Ανατόλιος**.

“Έχομεν δυστυχώς και σήμερα φαινόμενα τοιούτων ψευδοπροφητών”

Στην ομιλία του, προ της χειροτονίας του νέου κληρικού, ο οποίος εντάχθηκε στην Πατριαρχική Αυλή, ο Παναγιώτατος απηύθυνε προς αυτόν πατρικές συμβουλές και παραινέσεις.

“Σήμερα που η Παναγία εισοδεύει εις τον Ναόν, εισέρχεσαι και σύ εις τα άγια των αγίων της Εκκλησίας και εις την χορείαν των κληρικών της Πατριαρχικής Αυλής του Φαναρίου.

Εισέρχεσαι εις το μυστήριον της Μεγάλης Εκκλησίας, το οποίον δεν περιγράφεται αλλά βιώνεται. Αυτό το μυστήριον, το οποίον εβίωσαν, και μέσα εις το οποίον εμεγαλούργησαν, γενεαί γενεών, εντός των οποίων ανεδείχθησαν και γίγαντες της Μήτρος Εκκλησίας και των θεολογικών της Γραμμάτων, Γρηγόριοι και Χρυσόστομοι και Φώτιοι και Γεννάδιοι και γεννάδαι πολλοί, τιμήσαντες αυτήν και δοξάσαντες το υπερουράνιον όνομα του Δομήτορος της Εκκλησίας.

Σε υποδέχεται πατρικώς ο Ηγούμενός του μεγάλου Μοναστηρίου της Ορθοδοξίας, του Οικουμενικού μας Πατριαρχείου, και σε εναγκαλίζονται οι πρεσβύτεροι αδελφοί σου ιερείς και διάκονοι του Κοινοβίου μας, οι οποίοι προηγήθησαν σου και ήδη μνούνται οσημέραι εις αυτό το βιούμενον μυστήριον. Μαζί θα οραματίζεσθε το μέλλον της Μεγάλης Εκκλησίας, θα μελετάτε και θα εμπνέεσθε από την μακράν και περιπετειώδη ιστορίαν της, το κλέος και τα μαρτύριά της, την μαρτυρίαν και την διακονίαν της επί αιώνας πολλούς τοις εγγύς και τοις μακράν, θα παραδειγματίζεσθε από τους ηρωϊκούς αγώνας των προ ημών και θα γράφετε και σείς, ανερχόμενοι τας βαθμίδας της ιερατικής διακονίας σας, σελίδας δόξης διά την πρωτόθρονον Εκκλησίαν μας. Αλλοίμονον εάν δεν έχετε τοιαύτας ευγενείς φιλοδοξίας και οράματα και επιδιώξεις διά το αύριον της Εκκλησίας! Και συγχρόνως, και την ετοιμότητα να δεχθείτε, εάν ήθελε δεήσει, ταπεινώσεις και παθήματα και διωγμούς. Έχει και η Εκκλησία μας πλείστα όσα παραδείγματα δόξης και ατιμίας, ευφημίας και δυσφημίας. Έσο έτοιμος δι’ όλα!

*Προέρχεσαι από την Μεγαλόνησον Κρήτην, της οποίας η τοπική Εκκλησία είναι πολύτιμος και προσφιλής αναδενδράς του ευσκιοφύλλου δένδρου της Μεγάλης Εκκλησίας. Και άρα έχεις ηρωϊκόν και ανδρείον φρόνημα και πνευματική λεβεντιά. Μείνε διά παντός ηρωϊκός και ευθυτενής πνευματικώς, αξιοπρεπής και ακέραιος, γνήσιος και αυθεντικός, μακράν υποκρισίας και ψευδοευσεβισμού. **Έχομεν δυστυχώς και σήμερα φαινόμενα τοιούτων ψευδοπροφητών, οι οποίοι περιέρχονται την υπ’ ουρανόν πλανώντες και πλανώμενοι.** Ο Κύριος είχε προβλέψει και καταδικάσει την εμφάνισιν όλων αυτών των πεπλανημένων, οι οποίοι πορισμόν έχουν την ευσέβειαν, ασεβώς συμπεριφερόμενοι*

και εκθέτοντες εαυτούς και την Εκκλησίαν.”

“Ανατόλιον σε ονομάζομεν”

Αναφερόμενος στους λόγους για τους οποίους επέλεξε το όνομα Ανατόλιος για το νέο κληρικό ο Πατριάρχης είπε:

“Ανατόλιον σε ονομάζομεν, εις τιμήν και μνήμην ενός μεγάλου προκατόχου ημών, ο οποίος μετέσχε της Γ’ εν Εφέσω Οικουμενικής Συνόδου και επαξίως προήδρευσε μετά εικοσαετίαν της Δ’ εν Χαλκηδόνι τοιαύτης. Είχε γεννηθεί εις την Αλεξάνδρειαν όπου εμορφώθη και διεκρίθη εκ νεαράς ηλικίας διά “την πρεσβυτικήν του σύνεσιν και το της διανοίας οξύτατον και ασφαλέστατον”. Προσφυώς εγράφη δι’ αυτόν ότι ήτο “πατριάρχης εγείρων πατριαρχικήν ράβδον και την γραφίδα, εις αίνον του Θεού, καλλιτέχνης κρατών”.

Γνωστόν ότι η Σύνοδος της Χαλκηδόνας, πέραν των δογματικών Όρων αυτής, εξέδωκε και 30 κανόνας διά την εκκλησιαστικήν ευταξίαν και έδωκε τιμάς και προνόμια διακονίας και ευθύνης εις τον Θρόνον της Κωνσταντινουπόλεως, τα οποία προεκάλεσαν τότε τον φθόνον της Δύσεως, αργότερον δε και μέχρι σήμερον και της καθ’ ημάς Ανατολής. Ο Ανατόλιος υπήρξεν ισχυρά προσωπικότης, η οποία έβαλε την ανεξίτηλον σφραγίδα της εις τα γενικώτερα πράγματα της τότε αδιαιρέτου Εκκλησίας, μάλιστα δε εις τα της ημετέρας Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως. Δι’ αυτό και ηθελήσαμεν να έχωμεν εις τον ιερόν κλήρον αυτής φερώνυμόν του νέον στέλεχος, σε, αγαπητέ κατά πνεύμα υιέ, ολίγα μόνον έτη αφ’ ότου ετιμήσαμεν έτερον, άξιον κατά πάντα, κληρικόν της Πατριαρχικής

Αυλής με το όνομα Αέτιος του τότε, ευφυούς και δυναμικού Αρχιδιάκονου της ενταύθα Εκκλησίας. Είναι όχι, μόνον, άξιον και δίκαιον να τιμώμεν πρόσωπα τοιαύτης περιωπής και αξίας, αμέσως συνδεόμενα με την ζωήν και την ιστορίαν της Εκκλησίας μας, αλλά και χρήσιμον και επωφελές, διά να εμπνέωνται τα νέα και ευέλπιδα στελέχη αυτής από το υψηλό παράδειγμα εκείνων των παλαιών γιγάντων πίστεως, ήθους και γνώσεων, και να προσπαθούν, βαδίζοντες επάνω εις τα ίχνη των, να συνεχίζουν την παράδοσιν των, της οποίας έχομεν το προνόμιον να είμεθα κληρονόμοι. Και έτσι, η ακοίμητος δαδουχία του Φαναρίου να συνεχίζεται.”

Η Μεγάλη Εκκλησία

Σε άλλο σημείο της ομιλίας του ο Παναγιώτατος τόνισε:

“Λοιπόν, τεκνίον προσφιλές, ερχόμενος από την ναυαρχίδα του Πατριαρχείου εις την Μεσόγειον, από την εύανδρον Κρήτην, αγκυροβόλησε πλέον εις τον αιιδίνητον Βόσπορον, “στους κόρφους και στους Βόσπορους” του Κωστή Παλαμά. Και αν δεν

θα πης όλον τον Βόσπορον, φρόντιζε και αγωνίζου, και συν-αγωνίζου μετά των λοιπών, “όπως η ιερά ολκάς διέρχεται καθ’ εκάστην αλώβητος διά τε των Συμπληγάδων και διά των Κυανέων Πετρών”. Να είσαι φωτεινός φάρος διά τους θαλασσοπόρους και όχι σκιά, όχι έρεβος. Φως Χριστού να διαχέης γύρω σου, πάντοτε με σεμνότητα και ταπεινοφροσύνην, με αγαπητικήν διάθεσιν και πεπλατυσμένην καρδίαν. Χωρίς να γίνεσαι δέσμιος ή θηρευτής των αξιωμάτων, τα οποία όταν έρχονται είναι βεβαίως ευπρόσδεκτα, όμως δεν είναι αυτά που δίδουν αξία και περιεχόμενον εις τον άνθρωπον, αλλά αντιστρόφως ο άνθρωπος εις αυτά.

Να μην λησμονής ποτέ ότι η Μεγάλη Εκκλησία είναι και παραμένει Μεγάλη πάντοτε εν τη ταπεινώσει της. Και ότι η δόξα της είναι εσταυρωμένη.

Αλλά, κατακλείομεν εδώ, διότι “ου λέξεων ένεκεν ενταύθα συνεληλύθαμεν”, αλλά διά το μυστήριο, το μυστήριο της θείας ευχαριστίας, το μυστήριο της ιερωσύνης σου, το μυστήριο της Μεγάλης Εκκλησίας. Μείνε αρρήτως και αρρήκτως συνδεδεμένος με αυτό και βιώνέ το καθημερινώς και περισσότερον, βαθύτερον, εντονώτερον.”

Μετά την Απόλυση, τον Πατριάρχη προσφώνησαν ο Σεβ. **Μητροπολίτης Σαράντα Εκκλησιών κ. Ανδρέας**, Αρχιερατικώς Προϊστάμενος της Κοινότητας Σταυροδρομίου, και ο Εντιμ. κ. **Γεώργιος Παπαλιάρης**, Πρόεδρος της Εφοροεπιτροπής. Ο Παναγιώτατος, στην αντιφώνησή του, συνεχάρη όλους τους εργαζομένους στην Κοινότητα για το επιτελούμενο πολυδιάστατο έργο τους.

Στη συνέχεια παρετέθη δεξίωση κατά την οποία ο νέος διάκονος Ιερολ. κ. Ανατόλιος πραγματοποίησε την ομιλία της χειροτονίας του, εκφράζοντας την άπειρη υικκή ευγνωμοσύνη του προς τον Παναγιώτατο για την ένταξή του στον κλήρο της Πατριαρχικής Αυλής.

Την παραμονή, ο Σεβ. Μητροπολίτης **Γέρων Χαλκηδόνας κ. Εμμανουήλ** τέλεσε, στον Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό, την Ακολουθία της ρασσοφορίας του κ. Γεωργίου

